

Drevesa v parkih so ječala pod jarmom snežne odeje in veje so pokale od pritiska zmrznjenega snega. Vsak grm je molčal. Rastlinje ni več upalo, da bo še kdaj ućakalo pomlad. Tedaj pa je po vseh dialektičnih pravih nastopila doba odjuge. Seveda je imela odjuga videz politične manifestacije.

Tovariš Sonce je dal direktivo, naj enkrat za vselej preneha nasilje zime. Komiteji za idejno vzgojo rastlin so prirejali množična politična zborovanja. Zelene trave so veselo valovile, nad njimi pa so kot razsvetljena letala kresničke. Vsa rastlinska javnost je označila preteklo vladavino zime kot reakcionarno. Obsodili so tudi kult snežnega moža.

Tovariš Sonce je vneto sijal na zemljo, kot da bi hotel nadoknaditi zamujeno. Poskrbel je, da so vse trate dobile pravo barvo in da so se popki optimistično razcveteli in s svojo vetrno rastjo dokazovali veselje nad

Odjuga

novim življenjem. Vsak dan je Sonce inšpiciralo svoje državljane. Zanimalo ga je, ali so vsi zadovoljni. Bil je pаметen, vendar ko je slišalo negodovanje travnih bilk, ki so se sušile od previsoke vroćine, je takoj ustvaril umetno opozicijo-deževne dneve. Tako je razpoloženje državljanov dobilo spet normalen, lojalni videz.

Tako je bilo vse leto. Menjavala sta se sonce in dež in rastlinstvo je bilo zadovoljno. Zelene trave so bile celo navdušene nad takim življenjem.

Stara drevesa so previdno molčala, ko so si mladi popki žvižgali popevke o odjugi. Mnogo zim so preživela in vedela so, da je bilo v vseh odjugah tako: kritizirali so lanski sneg in niso mislili na to, da zima vedno znova vraća, enkrat hujša, drugič bolj mila.

Ko so stara drevesa začutila bližajočo se zimo, so previdno slekla obleke, ki so jih dobila v dobi odjuge in disciplinirano čakala, da jih spet pokrije sneg. Na tak način so preživela vsako zimo. Mnogo zim...

Peter Baloh

Prihodnost bo naša

Dragi tovariši! S tem odpiram današnje skupščino, ki naj razkrije široko in nepojmljivo dejavnost našega mesta, ki naj pokaže sadove našega dela v najsvetlejši luči

Dragi tovariši, ob tej priložnosti sem tako neznansko vesel, da vas bom ogovarjal naprej samo še z dragi.

Dragi, tako srečen in blažen spričo velikih in pomembnih rezultatov naših rok, ki so, naj povem kar naprej, čudovito svetli.

Dragi, tako zamaknjen in prevzet, da sem sinoči v sanjah videval čudne reči in me je morala moja zlata hćerkica, ki spi že nekaj noći pri meni v sobi, odkar je njena zlata mamica odšla k ljubi tetki na obisk, večkrat prebujati, ker sem baje skušal plavati — videval torej čudne reči: mesto, podobno našemu, krasno urejeno; avtomobili enaki, in če je imel na nosu eden odrgnino, so jo naredili še drugemu; če se je polomila peta eni dami, so si jih polomile tudi druge.

Dragi, čudovite sanje so bile to. In ja ne boste rekli, da niso odsev naših nena-dejanih, čeprav zahtevanih dosežkov našega središčnega mesta, ki stopa z gotovimi koraki v popolnost. Danes smo se zbrali, da pregledamo te bujne sadove in si jih zavestno osvojimo, vtisnemo v zavest, če hoćete.

Resda nimam rad števil, vedno sem se motil z njimi in me spominjajo na šolske neprijetnosti, ko sem bil zaradi njih tepen prvič od učitelja, drugič pa doma od očeta. Še danes se mi smili očka, tako jezen

Za nemuzikalićni kabaret

Bil je študent, imel je denar, toliko, da komaj pa kdaj si lahko je kupil kakšen roman. Bil je študent, imel je denar, toliko, da kdaj pa kdaj lahko doživljal je kakšen roman. Bil je študent, a ne kdo izmed nas, lovil je denar in vendar tu in tam je kljub temu kaj znal.

Fifi Teleprinter

je bil, da so se mu tresli orki — imel je velike srebrnkaste brke, saj se jih, dragi, gotovo spominjate — števil, torej ne maram, kot sem rekel, a v globoki analizi dela se jih seveda ne moremo odreći. Zakaj samo statistično zbrane številke nam bodo objektivno potrdile to, kar subjektivno že tako vemo. Izražal jih bom v mnogokratnosti.

Ne vem, kje bi se lotil, toliko je svetlih toćek:

— zdaj imamo v našem dragem mestu že stodeset trolejbusov; to je naravnost petkrat več kot pred dvajsetimi leti. Ja, pa še to moramo upoštevati, da so imeli takrat tramvaje;

— zdaj gradi naše mesto ogromno elektrarno z nekaj milijardami kilovatnih ur elektrićne energije; dragi, kar smešno se čuje, kajne, če povemo, da je to skoraj toliko kot elektrićna energija vseh elektrarn iz tridesetih let;

— zdaj izdelajo čevljarski obrati našega mesta trikrat več čevljev kot pred petnajstimi leti;

— prav vćeraj sem zvedel na seji upravnega odbora, da smo v prvem obdobju letošnjega leta dosegli krasno produktivnost kokoši; do vćeraj so nanese natanko ena in polkrat več jajc kot v istem obdobju lanskega leta;

— prišćejmo še sijajno napredovanje živinoreje pa prašićereje, in lahko potegnemo črto in se preprićamo, da smo mnogo na boljšem.

Dragi, lahko bi naštevali do jutri, pa nam ne bi zmanjkalo. Eno je gotovo: kar koli vam pride na misel, za vse se lahko po vsem tem preprićate, da je vsaj nekajkrat bolje in lepše kot prej. Zato: naj nas ne skrbi prihodnost našega drugega mesta. Vedno se bomo v krizah ozirli nazaj in spoznali, da je vse vsaj nekajkrat boljše in lepše kot prej. Kajti to bo prihodnost našega mesta.

Slava mu! pardon, to sem rekel vćeraj stricu v slovo, preden smo ga pokopali. Bil je neutrujen borec in graditelj naših dni. Njemu slava, vam pa — naj žive sadovi vaših rok.

Dragi tovariši, s tem konćujem današnje skupščino.

Vo-man

ŠKORPIJONČKI

ZASPANI SLOVENC — Praviijo in oćitajo nam, da smo Slovenci zelo pridni narod, toda kar se tiće radijskih poslušalcev in radijskih delavcev so Beograjćani pred nami. Zaćno že ob šćirih zjutraj, ko ljubljanske kukavice še vedno trdno spe.

LEPE PERSPEKTIVE — Zdaj, ko je poloćaj in pomen našega prometa pretresen na najvišćem nivoju, mislimo, da bo takole: svetovni prvaki 1966 — Jugoslovani, zlata medalja v Mehiki — Jugoslaviji, itd. Če pa ne bo tako, bodo vsi, ki bodo krivi za morebitne nadaljne neuspehe kruto denarno kaznovani z odtegićajem v višćini povprećnega mesećnega dohodka povprećnega Jugoslavana z »zlatimi rokami«.

PELE-MELE V LJUDSKI KNJIGI — V koledarju Prešernove drućbe so ob dnevih nanizani recepti za kuharje, fićkoiste, napredne kmetiće in ćastilce spomina velikih moć delavskega gibanja, literature in znanosti. Tako lepo se prepletajo recepti drug za drugim, da sta se zapletli še podobni Engelsa in Marxa.

MILICNIKI, NA POMOC! — Univerzitetni odbor prosi pristojne postaje Ljudske milice, da zgrabi vse razgrajće, pevce, pivece iz študentskih vrst in druge kalilce mru in jih pridrići toliko ćasa, da se jih bo nabralo nekako 300. Potem bi se jim pridrućili še mi in tako bi lahko v redu izvedli letno skupščino.

VSAK PO SVOJE — Po konćanem kongresu so mlajši delegati v avli Doma sindikatov zaplesali kolo. Med njimi smo opazili le malo starejših tovarišev. Podobno tudi mlajši niso preveć silili med starejše diskutante v dvorani.

Mitološki primer

Miti so nekaj popolnoma nerealnega. Če so realni, jih ne imenujemo miti. Na splošno je treba z njimi pomesti. Seveda samo z miti. One realne je bolje pustiti pri miru. Za razliko od pravih mitov grizejo. Metoda odpravljanja mitov je zelo splošna — treba jih je razkriti, kot primer pa bom navedel postopek razmitovanja Cadmusa Fenićana. Mita najbrž ne poznate. Sicer pa je sploh bolje, da se za zaćetek lotite majhnih rib. Čeprav za Cadmusa ne bi mogel trditi, da je bil majhen — v višćino je meril preko 6 čevljev.

Za zaćetek je Jupiter ukradel Evropo. Njen oće, fenićanski kralj, pa je njenemu bratu Cadmusu ukazal, naj jo gre iskat. In naj se brez nje ne vrne domov. Povod za tako strog ukaz je bil Cadmusov slabi uspeh v šoli. Grki so šolo jemali resno. Z ozirom na tedaj zelo moćno razvito dejavnost roparjev in pošasti je upal, da se sin nikoli več ne bo vrnil domov. Glede hćere pa je bil tako ali tako preprićan, da je v dobrih rokah. Takrat o mitih še niso vedeli resnice.

Cadmus je bil pametna glava — takoj je sprevidel, kam oće taco moli. Segel je vanjo, se poslovil in odšel. Do prve pivnice, kjer je obićajno posedal s prijatelji. Tam je ob skledi pristnega grškega vina (v Grćiji je to navadno vino) razmislil, kaj mu je narediti. Konćno se je odloćil in odšel k državno priznani vedećevalki v Delfe. Naroćila mu je, naj sezida mesto zase tam, kjer bo videl prvo kravo. Do danes se metoda ni spremenila — vsakdo zida na prvem pašniku. Tudi mesta.

Nastopile pa so tećave s kornualo. Ne-ka lokalno priznana mitološka pošast, kaća, verjetno celo strupena, ni hotela napeljati vode v novo mesto. Cadmus se je ni prestrašil. Osebnost se je je sicer bal, nikakor pa ne kot problem in splošen družbeni pojav. Nadnjo je poslal prijatelje, oziroma nahraniil jo je s prijatelji. Nato je zaklical: »O, zvesti prijatelji, mašćeval vas bom, ali pa z vami deli smrti«.

Medtem je lokalna kaća po kosilu zaspala. Z lahkoto je Cadmus izbral ono prvo varianto. Izza hrbta jo je zabodel in obloćil s kamenjem. Še prej je pošasti izdri zobe in jih posejal. Kasneje so Cadmusu oćitali, da se je nepietetno obnašal do mrtvih. Zagovarjal se je, da je prišlo tako navodilo od zgoraj, ćesar pa ni mogel nikdar dokazati.

Kakorkoli že, iz kaćjih zob so zrasiili ljudje, ki so se takoj prićeli klati med seboj. Priznati moramo, da nam je ta bojeviti duh ostal do danes, ćeprav v bolj huma-

ni obliki. Namreć, koljemo se bolj humano. Nekaj strahopetnećev pa se je umaknilo boju in preživeli so. V svojo nesrećo. Kajti izkazalo se je, da lokalna mitološka kaća ni bila mit, temveć nekaj posvećeno bogu Marsu. Bog je Cadmusu zameril, da ga pred tako odloćilnim korakom, kakor je bilo odstranjenje kaće, ni obvestil. Zagroził je z rotacijo. Cadmus pa se je novih dolćnosti zbal. Prosil je bogove, naj mu namenijo pokoj. Njegovo prošnjo so ugodno rešili in ga spremenili v kaćo — s pokojnino se že takrat ni dalo več živeti.

Cadmus pa obićajev visokih politićnih krogov tudi kot kaća ni spremenil — še danes poznamo nestrupene kaće.

Cadmusov primer zgovorno potrjuje v uvodu navedene teze. Predniki so mitu naselili in niso spoznali njegovega demagoštva, njegovih nezdavij, bistveno pokvarjenih tećenj. Cadmusa so celo slavili kot junaka, polboga. Ker pa rezultati dokonćne analize še niso poznani, ostanejo nekatera bistvena vprašanja odprta. Za vsak primer. Previdnost je mati... (izpolniti po željah in potrebah).

ROR

STANDARD

JUS norme smo uvedli zato, da nam ne bi mogel nihće oćitati, da nimamo standarda.

TABLETE ZA POMIRJANJE

Nekateri ljudje zgotovijo, da je dva in tri pet. Šele mnogo kasneje, ko se zaposlijo v gostinstvu, razumejo, da je dva in tri — šest.

KAJ JE PRAV?

Ali je statistik ćlovek, ki raćuna, ali ćlovek, s katerim raćunajo?

KADROVSKA KOMISIJA DELAVSKEGA SVETA FABRIKE ZA ELEKTROMECHANIKU I ELEKTRONIKU »RUDI ČAJEVEC« BANJA LUKA

razpisuje
za podelitev:

III. NATEĆAJ
70 ŠTIPENDIJ

za študente III., IV. letnika in absolventov oddelka za elektroniko, strojništvo in jakega toka.
Natećaj velja do izpopolnitve.

Kandidati morajo priloćiti prošnji:

- potrdilo fakultete o vpisu v 5. oziroma 7. semester;
- lastnoroćno napisan življenjepi;
- potrdilo o premoženjskem stanju;
- priporoćilo, oziroma karakteristiko mladinske organizacije;
- izjavo, da ne prejema šćipendije ali kredita od drugega podjetja ali ustanove, oziroma, da nima obveznosti do nobene druge delovne organizacije.

Prošnje pošlijte na naslov tovarne — kadrovski oddelok. Sprejeti kandidati v letu 1964 bodo dobivali šćipendije od 1. septembra 1964.

Višćina šćipendij:

III. letnik

18 000 din.

IV. letnik

20 000 din.

Cenjeni lastniki uredništva tribune

Ilepo prosim če bi tudi mene naredili za pesnika kot ste že nekatere se mi je pri 26. številki posvetilo da bi jaz tudi lahko bil genij moja mama je rekla da bi to zelo rada videla ker grejo cene gor in se plaća pri vas od verza se vam že vnaprej lepo zahvaljujem in vas v modernem duhu pozdravljam

vaš novi sotrudnik
Hieronim Repa

KAJ MI PA PREOSTANE

»bratec nič ti ne bo
pomagalo če najdeš
vrata ključa nimaš«

Pesnik... da
tu tu ti ti
z novo mojstrovino
saj vendar ne morete mimo
naroći vsaj krsto zanj
ćisto poceni
zanj in za tiste štiri
... se ti ne zdi da v naši se
poeziji nekaj smodi
tralala ćemu neki
bodi
pesem bodi
moderna pesem bodi
ti ni-bilo dano
ti ni-dano
ti ne bo-dano
hvala kolega ker si
nam sirotam odkriil dane-
pardon da-da-ćem
kaj ti pa preostane
edino kar moreš biti
je enako ničli
bilo je zelo dolgoćasno
na poti
na poti
hoćejo
ne pridejo
pes pesa pesem